

Sygn. akt II Ca 246/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 1 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Wojciech Tomalak SSO Marian Raszewski
Protokolant:	St. Sekr. Sąd. Grażyna Żółtek

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

przy udziale

sprawy z powództwa J. L.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda J. L.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 18 lutego 2016r. sygn. akt I C 105/15

1. oddała apelację,

2. zasądza od powódki J. L. na rzecz pozwanego (...) S. A. z siedziba w W. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym .

SSO Wojciech Tomalak SSO Wojciech Vogt SSO Marian Raszewski

II Ca 246/16

UZASADNIENIE

Powódka J. L. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na jej rzecz kwoty 6.079,00 zł. W tym kwoty 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8.08. 2014r. do dnia za płaty

oraz kwoty 1.078,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8. 8.2014r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 18 lutego 2016 r. zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedziba w W. na rzecz powódki J. L. kwotę 2000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 sierpnia 2014 r. tytułem zadośćuczynienia i kwotę 649,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 sierpnia 2014 r. tytułem odszkodowania. Oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożyła powódka zaskarżając orzeczenie w części, to jest w punkcie 3 w części oddalającej powództwo o zadośćuczynienie co do pozostałej kwoty 3000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 sierpnia 2014 r. i w punktach 4,5,6 zawierających rozstrzygnięcie o kosztach procesu w całości. Zarzuciła naruszenie prawa procesowego przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie oceny niekorzystnej dla powódki oraz naruszenie prawa materialnego art. 445 i 444 k.c. prze jego niewłaściwą wykładnię i uznanie za odpowiednie zadośćuczynieni, które tych kryteriów nie spełnia.

W oparciu o te zarzuty wniosła o zmianę orzeczenia i zasądzenie dalszej kwoty 3000 zł ze stosownymi odsetkami i zmianę orzeczenia o kosztach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Wysokość zasądzzonego zadośćuczynienia musi rekompensować krzywdę doznaną przez poszkodowaną w wyniku zdarzenia szkodzącego. Kwota przyznanego zadośćuczynienia powinna być odpowiednia. Ustawodawca zdecydował się na użycie terminu nieostrego, po to aby sądy wypełniły go właściwą treścią i samodzielnie decydowały - biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności danego zdarzenia - jaka kwota w tych konkretnych okolicznościach spełni swoje zadanie kompensacyjne.

Sąd I instancji oceniając, że kwota 2000 zł jest odpowiednią kwotą zadośćuczynienia dla powódki - z uwagi na krzywdę jakiej ona doznała z powodu uszkodzenia ciała - dokonał oceny właściwej.

Przede wszystkim dokonując tej oceny wziął pod uwagę wszystkie istotne okoliczności mogące mieć wpływ na wysokość przyznanej kwoty. W szczególności wziął pod uwagę to, że powódka doznała stłuczenia głowy , stłuczenia kręgosłupa szczególnie w odcinku piersiowym, zaburzeń adaptacyjno lękowych. Urazy te wywołały umiarkowane cierpienia fizyczne. U powódki doszło do pełnego powrotu do zdrowie i sprawności psychofizycznej. Powódka wymagała okresowych kontroli lekarskich, przyjmowania leków przeciwbólowych, antydepresowych i zajęć fizykoterapeutycznych.

Orzecznictwo Sądu Okręgowego w Kaliszu za tego typu krzywdy przyznaje zadośćuczynienie oscylujące wokół kwoty 2000 zł . Skarżąca przedstawia własna ocenę krzywdy, która subiektywnie powinna być rekompensowana wyższą kwotą. Ocena ta jednak nie podważa trafności oceny Sądu Rejonowego, który zasądził kwotę odpowiednią do rozmiaru poniesionej przez powódkę krzywdy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 i 98 k.p.c. orzec jak w sentencji.